

ವಿನಾಶದ ದಾರಿ

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮೊಲಗಳಿದ್ದವು. ಬೇಟೆಗಾರರ ಮತ್ತು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಟದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದುಕುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವು ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದವು, ಸಿಂಹದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನರಿಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಮೊಲದ ಮಾಂಸ ಎಂದರೆ ಬಲು ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಈಡಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆಂದು ಮೊಲಗಳು ಬಹಳ ಯೋಚಿಸಿದವು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ತೋಳವೊಂದು ಮೊಲಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಹೇಳಿತು. 'ಪ್ರೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಡಿದು. ಅಪಾಯ ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಂದ, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎದುರಾದೀತೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವಾದರೂ ತೀರಾ ದುರ್ಬಲರು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಶಕ್ತಿವಂತನಾದ ನಾಯಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಆತನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಮೊಲಗಳು ಯೋಚಿಸಿ ತೋಳದ ಮಾತು ನಿಜ ಎಂದುಕೊಂಡವು. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ, ಆದರೆ ನಾಯಕನಾಗುವವನು ಯಾರು? ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊಲಗಳು ಹೇಳಿದವು. 'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬೇರಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ತೋಳ ಮೊಲಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿತು. ನಿನ್ನದು

ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರಾವ ಪ್ರಾಣಿ ತೋರುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ? ಎಂದು ಮೊಲಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವು. ಅದಕ್ಕೆ ತೋಳ ಯಾಕೆ ಸಂದೇಹ ನಾನಿದ್ದೇಲ್ಲ. ನಾನು ಸರ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತ, ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನೇ ಏಕೆ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು ? ಎಂದಿತು.

ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೀಯಾ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಏನಿದೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ? ಎಂದು ಮೊಲಗಳು ಕೇಳಿದವು. ನಾನು ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ, ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡಬಲ್ಲೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಲದೇ? ಎಂದು ತೋಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿತು. ಸಾಕು, ಸಾಕು ಎಂದು ಮೊಲಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವು.

ಮರುದಿನವೇ ಮೊಲಗಳು ತೋಳವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದವು. ನಾಯಕನಾಗಿ ಭರ್ಜರಿ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಲಾಯಿತು. ತೋಳ ಮೊಲಗಳ ಸಂಗಡ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿತು. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಆವೇಶದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿತು. ಮೊಲಗಳ ನಾಯಕ ತಾನೆಂದು ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಚೆಗಿದಾಡಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ತೋಳ ಒಂದೋದೇ ಮೊಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು, ಇದನ್ನರಿತ ಮೊಲಗಳಿಗೆ ತಾವು ಮೋಸ ಹೋದವು ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಶತ್ರುವಿನ ಸವಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾರುಹೋದರೆ ವಿನಾಶ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವು ಅರಿತುಕೊಂಡವು.

■ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಹಾದಿಮನಿ ಶಿರಹಟ್ಟಿ